

KAHRAMANLIK NEDİR?*

Sadık TURAL

Kimdir **kahraman**? Kime denmeli? Şarlatanlar, sahtekârlar, yalancılar arasından **kahramanı** nasıl seçeceğiz?

Kahraman, gözünü, sözünü, kulağını, aklını doğrunun emrine verdiğini ilan etmekten çekinmeyen insan. **Kahraman**, vücudunun bir tek organını veya organlarını değil, canını ‘doğru kabul edilen’ yolda ortaya koyan insan...

Malından, gençliğinden, hayallerinden, beklentilerinden, ulaştıklarından, ulaşma ihtimali bulunanlardan vazgeçerek, ortaya düşüp canıyla bir doğruyu yaşatmaya çalışan insan, **kahraman**... Cinsiyeti ve yaşı yok **kahramanın**: Erkek de olur, kadın da, çocuk da olur, yaşlı da.

Bedrin aslanları, Anafartaların, Dumlupınarın, Sakaryanın, Gabarın gözü dumanlı, yüreği imanlı canları ve onların komutanları **kahraman**...

Çanakkale’de hem yiğitliğine, hem aklına düşmanın saygı gösterdiği, müttefikin hayranlık duyduğu Büyük Taarruzda dünyanın alkışladığı Gazi Mustafa Kemal Atatürk ile onun askerleridir **kahraman**...

Allah doğrudur, doğruyu sever ve doğruluğun yaşaması yönünde can verenlerle kendisi doğrudan görüşür. Şahit, bir şeyi gözüyle gören demektir. Şehît, aynı kökten gelen ve sıfatın en yüksek derecesini gösteren kavram. Esmâü’l Hüsna’dan biri ‘şehît’. Anlamı ise, en yakından, en içten gören, bilgisi mutlak olan... Ya insan! Yaradaniyla görüşmek, buluşmak ve doğrudan sohbe katılmak için Allah’ın doğrusunun yolunda can verirken, ölümü yakından gördüğü halde kaçmayan insandır, şehit... Onlar, savaşta kanlı kefenleriyle gömülürler. Allah’ın doğrusuna şahitlik etmek üzere, eceli en yakından görmek için, yola çıkıp şehit olanlar, özel sohbe de şahit olacaktır. Şehitler, peygamberlerle sohbe katılmak açısından velîlere eşit...

Kahraman, ‘dünyalığı bir yana bırakmış’, ‘kendini aşmış’, ‘bilinçli’ bir insan tipidir. Cınnet ile **kahramanlık**, tesadüf ile **yiğitlik**, zorlama ile **şehitlik** bir arada bulunmaz. Bu ulu kavramdan üçü, insanın bilinçli olmasını istiyor.

* Bu metin ilk defa Gaziler Vakfının çıkardığı **Ayyıldız** dergisinde yer aldı (1999). 2001 yılından sonra çeşitli kimselerin bu metni internette dolaştırdığı görüldü. Mayıs 2006 yılında yayınevimize yeni düzen, beşinci baskısı yapılan Hoca’nın **Tarihten Destana Akan Duyarlılık** adlı kitabına yayınevi sahibi olarak benim ısrarım üzerine girdi. Bu günlerde ayrı bir önem kazandı diyerek hem dergimize alıyor, hem de internet üzerinden herkesin bu yazıyı en az üç kişiye göndermesini diliyor, Saygılar sunuyorum. Zaim GÖK. **Yüce Ere**k, Nu: 39, Ocak 2007.

Kahraman, Allah'ını bilmeyi, özünü biçimlendirmeyi, doğrular adına yapılması gereken savaşı, bilinç seviyesine çıkarmış insan...

Milletin birliğine, devletin varlığına, bir kültürün tarih içinde devamlılığına karşı çıkan ve bu niyeti, silahla sürdürmeye kalkan eşkıya, zalimler ve hâinler düşmandır. Düşmanın dinî ve milliyeti önemli değildir; hatta sizinle akrabalığı bile... Düşmanlar, milleti önce sindirmek, parçalamak sonra yok etmek, devleti yıkmak; kurulu insanî hukuk düzenini yerlebir ederek bağımsızlığı ortadan kaldırmak niyetini taşıyan, adı belli her türlü fitne ve fesat grubudur. Düşmanın karşısına çıkan, düşmanla uğraşanlar, haberleşmecedan, ekmek taşıyıcıdan, su sakasından, en iyi nişancılara kadar mücadele ve müsademeye katılan insanlar gazi ve şehittir.

Kahraman, açık düşmanı ve düşmanlıkları büsbütün yok eden, yada ümitlerini ortadan kaldıran bir iradenin ve mücadelenin üyesidir.

Kahraman, düşmanın çirkin oyunlar, akıl almaz işbirlikleri ve güç birlikleri karşısında, kızsda da, üzülse de bezginlik ve yılgınlık getirmeyen kişidir.

Haram lokma yemeyen **kahramandır**; oğullarından, kızlarından, torunlarından çıkacağını bildiği için, devlet malı, yetim malı, vakıf malı yemeyen insan **kahraman**...

Aldığı işi, gücünün hepsini kullanarak, yapabildiğinin en iyisini ortaya koyarak tamamlayan kişidir **kahraman**, kiskanınların iğrençliklerine rağmen, dik duruşlu çalışkanlık da kahramanların özelliği...

Kimsenin namusuyla oynamayacak kadar, kimseye iftira etmeyecek kadar iradeli ve nefesine mahkum değil hâkim olan insan, **kahraman**...

İnsan, topraktan gelen, toprağa dönecek olan bir özel canlı; bütün varlıklar da toprağa dönüşüyorlar. Toprak, atalarının vücutlarının tozlaşp, yağmur yağdıkça da bitkilere yol veren, bizi barındıran besleyen, daha büyük bir coğrafyaya dönüşünce, vatanlaşan yüce madde...

Zor şartlar altında da, nefesine, ırzına, namusuna sahip çıkabilendir, **kahraman**... Sadece kendi iffet ve namusuyla, malını değil, başka insanların can, namus ve mallarını da korumak, ata vücutlarının karıştığı topraklara düşman ayağı bastırmamak için canını, kanını sebil eden insandır, **kahraman**...

Yalancı pehlivanın, cezbedici şarlatanın, çıkarıcı kasılmanın, hesapçı bezirganın **kahraman** gibi görünmesi, kişileri ve toplulukları, ne yazık ki, bir süre aldatabiliyor.

Düşmanlık edenlerin iftirası, fitnesi, kahramanı yorsa da, yıldırılmaz; kahramanlık yılmamak anlamında sabır, durmamak anlamında irade ile donanmışlıktır.

Gözünü **tan** ile; nefsini **iman** ile; vatanını **can** ile; bağımsızlığını **kan** ile **yıkadığı için özgürlüğü helâl** olan insan **kahraman...**

Atların eşek kulunladığı, kurtların sırtlan yavruladığı, aslanın buzağıladığı görülmemiştir. **Kahraman** babaların, anaların, **kahraman** çocukları olur; **kahraman** dedelerin ve ninelerin **kahraman** torunları...

Kahraman, beslenen değil, akı, yüreği ve eliyle başkalarını besleyendir. **Kahraman**, şöhret ve dünyalık peşinde olanlar arasından seçmeye çalıştığımız değil, imanı, irfanı, bilinci, bilgisi ve yiğitliğiyle özlenen, özlemle beklenendir. Dün de, bugün de, yarın da...